

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib. XII

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De clericis superbè cantantibus, quorum voces diabolus in saccum inisit,
cap. 9

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

habens suavissimam, hic cum in Vigilia Paschæ in veste leuitica cereū benediceret, & voce dulcissima dulcissimam eiusdem benedictionis melodiam resonaret, & vox eius in auribus omnium tanquam musica in conuiuio vini, benedicto cereo, alioquin translatus nusquam comparuit: & nescitur vsque in hodiernum diem, a quo sit translatus, vel in quem locum depositus. APOLLONIVS: Quid si illum transtulit Angelus Domini? CÆSARIVS: Hoc non est visum fratribus, qui eius vitam nouerant. Magis timeretur, quod raptus eius fuerat vitiū subortæ elationis, quam meritum deuotionis. Audi quid August. dicat: Quotiens, inquit, me plus delectat cantus, quam res quæ cantatur, totiens pœnaliter me peccare confiteor. Et organum illud sancti Spiritus, beatus scilicet Papa Gregorius, etiam dicit: Cum blanda vox queritur, vita sobria deseritur. Ecce exemplum.

Eccli. 19.
Confess.
cap. 33.
Lib. 10.

CAPVT IX.

TEmpore quodam, clericis quibusdam in ecclesia quadam seculari fortiter, id est clamorose, cantantibus, non deuote, & voces tumultuosas in sublime tollentibus, vidit homo quidam religiosus, qui fortè tunc adfuit, quendam dæmonem in loco eminentiori stantem, saccum magnum & longum in sinistra manu tenere, qui cantantium voces dextra latius extensa capiebat, ac in eundem saccum mittebat. Illis expleto cantu inter se gloriantibus, tanquam qui bene & fortiter Deum laudassent, respondit ille qui viderat visionem: Bene quidem cantastis, sed saccum plenum cantastis. Mirantibus illis, & interrogantibus cur hoc diceret, visionem eis exposuit. Hęc mihi retulit Abbas ordinis Cisterciensis, vir summæ grauitatis. His exemplis non confunditur deuotus clamor, quo Deus laudatur in cantu & psalmodia, sed tantum inanis gloria. Memini prophetam dixisse: Circuitabo & immolabo in tabernaculo eius hostiam vociferationis, cantabo & psalmum dicam Domino. Quantum ei placeat deuota vocum exaltatio, satis audies in sequenti dist. cap. 5. Ibidem inuenies, quantum dæmones latentur

Psal. 26.

Intentur ex hoc, si sine humilitate in psalmodia voces exaltentur. Audi nunc exemplum satis terribile de superba, & lucratiua prædicatione.

CAPVT X.

EO tempore, quo Oliuerus Scholasticus Coloniensis, cuius in distinctione secunda mentionem feci, crucem prædicauit inter Brugas & Gandauū ciuitates Flandriæ, venit ad fratrem Bernardum monachum nostrum, qui tunc comes erat verbi, & collega eiusdem Oliueri, Sacerdos quidam Segerus nomine, in habitu religioso, cappam habens in pectore signatam, quasi Templarij: erat autem facie pulcher, statura procerus, atque in suo idiomate satis facundus. Hic cum obtulisset iam dicto Bernardo geminam diuersi coloris, & dixisset se illam attulisse de Septia & tantæ esse virtutis, vt victoriosos efficeret, qui ea vterentur. Respondit ille: Domine, vestra non recipiam, si potero vos apud magistrum rationabiliter promouere, bene experiemini. Ad hoc videbatur laborare, vt haberet auctoritatē ab illo prædicandi. Eadē die concessum est ei sermonē facere ad populum. Sequenti die, cum præfatus Bernardus in proxima statione verbum exhortationis proposuisset turbis, & Segerus adesset, finito sermone, idem Segerus pronus in terram corruit, & quasi obsessus, sicut reuera fuit, omnes sui corporis gestus formauit. Mox accurrens magister Oliuerus cum clericis, hominem signauit, & in ecclesiam tractum coram altari deposuit, vbi multas blasphemias, & verba quædam horribilia miser ille in Deum & in eundem Oliuerum euomuit. Tunc corio ligatus, curruque impositus, ad notos suos deportatus est; quem, vt aiunt, demon quinta die, prout ei promiserat, extinxit. Ex cuius vexatione seu morte satis datur intelligi, quod eius prædicatio non fuerit deuotionis, sed magis ambitionis. Dicitur & apostata fuisse, & à domino Papa literas, vt eum provincia toleraret, obtinuisse. Alij dicebāt, quod etiam fuerit in naue illa excommunicata, quæ Sarracenis arma bellica vendiderat in Septia. **APOLLONIUS:** Miror quare Dominus in isto

Cōcionari ob uanam gloriam.

** Alia le-
ctio habet
Seucia.*

in isto